

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/81/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818201481
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7818201481.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobcu A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., C. XXX/X (v pôvodnom konaní žalovaný), zast. JUDr. Alexandrom Milkom, advokátom, so sídlom Rožňava, Cyrila a Metoda 4, proti žalovanému BL Management, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 44905122 (jeho právny predchodca v pôvodnom konaní žalobca), zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésová 14, IČO: 36862711, o obnovu konania 8Cb/12/2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 4C/30/2018-308 z 20.12.2022 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „súd“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. pod sp. zn. 8Cb/12/2007, IČS 7807205021.

2. Rozhodol takto o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal obnovy konania vedeného pôvodne na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 8Cb/12/2007, IČS 7807205021.

3. Skutkovo žalobca odôvodnil žalobu tým, že v pôvodnom konaní v právnej veci žalobcu Citibank (Slovakia) a.s. Bratislava, proti nemu ako žalovanému, nachádzajúcemu sa v tom čase údajne na neznámom mieste, v konaní zastúpenom opatrovníčkou D. E., pracovníčkou Okresného súdu Rožňava, o zaplatenie 60.642,62 Sk s prísl., rozhodol Okresný súd Rožňava rozsudkom zo dňa 18.12.2007 tak, že ho zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 60.642,62 Sk, úrok vo výške 29,99 % ročne zo sumy 48.690,15 Sk za obdobie od 24.1.2006 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a taktiež ho zaviazal zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu trovy konania v celkovej sume 14.089,- Sk tiež v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol takto po tom, čo pôvodne vydaný platobný rozkaz vo veci 13Rob/30/2007 z 5.9.2007 súd dňa 5.9.2007 zrušil s odôvodnením, že ho nebolo možné doručiť do vlastných rúk žalovanému A. A.. Súd ďalej konal vo veci tak, že v pôvodnom konaní žalovanému z dôvodu jeho neznámeho pobytu ustanovil opatrovníka, a to napriek tomu, že od 7.4.1997 má prihlásený trvalý pobyt na ulici C. F. XXX/X G. B.. To, že býva na uvedenej adrese so svojou matkou potvrdila aj jeho matka, ktorá uviedla, že v čase doručovania zásielky bol v zahraničí, čo vyplýva zo správy obvodného oddelenia PZ Rožňava zo dňa 21.10.2007. V zahraničí pracoval na turnusy ako kamionista, súd preto nemal dôvod na procesný postup, že v konaní ustanovil opatrovníka a nekonal s účastníkom, t.j. s ním. O právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 8Cb/12/2007 zo dňa 18.12.2007 sa dozvedel až dňa 1.2.2016 z exekučného príkazu sp. zn. EX/3525/10 súdneho exekútora D. H. I., kde je tento označený ako vykonateľný exekučný titul. Mal za to, že týmto napadnutým rozhodnutím bol porušený zákon a postupom súdu došlo k odňatiu účastníkovi konať pred súdom. Okresný súd sa uspokojil

so správou Obvodného oddelenia PZ v Rožňave o neznámom pobyte žalovaného a nezisťoval ďalej pravdivosť týchto tvrdení. Len z tejto informácie predčasne vyvodil záver o tom, že pobyt žalovaného nie je známy. Ďalej žalobca namietal, že súdom ustanovený opatrovník pôsobil zjavne iba ako nástroj pre doručovanie rozhodnutia s cieľom urýchliť súdne konanie. Potvrzuje to skutočnosť, že doručené rozhodnutie, ktoré bolo v jeho neprospech, nenapadol opravným prostriedkom, a tak umožnil, aby rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Týmto výslovne formálnym postupom súd nemohol byť preto dosiahnutý zákonom sledovaný cieľ a zabezpečená potrebná ochrana práv žalovaného zaručených aj Ústavou Slovenskej republiky.

3. Žalovaný (v pôvodnom konaní jeho právny predchodca v postavení žalobcu) namietal, že obnova konania je prípustná iba z dôvodov taxatívne uvedených v ust. § 397 CSP a za zachovania zákonných lehôt - subjektívnej (ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom vedomosti o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym momentom, od ktorého sa mohol dôvod obnovy konania uplatniť) a objektívnej lehoty (ktorej začiatok je stanovený právoplatnosťou napádaného rozhodnutia), ktoré CSP pre podanie žaloby na obnovu konania predpisuje. Platobný rozkaz Okresného súdu Rožňava sp. zn. 8Cb/12/2007 nadobudol právoplatnosť dňa 9.2.2008 a vykonateľnosť 13.2.2008. Žaloba na obnovu konania bola súdu prvého stupňa doručená dňa 14.4.2016, t.j. po uplynutí trojročnej objektívnej lehoty. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že o právoplatnom rozsudku Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 8Cb/12/2007 z 18.12.2007 sa dozvedel až dňa 1.2.2016, kedy mu bol doručený exekučný príkaz od súdneho exekútora D. H. I., lebo už dňa 8.7.2010 mu bolo doručené Upovedomenie o začatí exekúcie prostredníctvom matky, ktorá bola splnomocnená na prevzatie písomnosti žalovaného. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR z 24.8.2011 sp.zn. II. ÚS 363/2011, podľa záverov ktorého pokiaľ sťažovateľ splnomocnil vo svojom mene na preberanie poštových zásielok vrátane zásielok určených do vlastných rúk splnomocnenca, musí znášať aj následky spojené s právnymi účinkami ich riadneho doručenia, resp. so začatím riadneho plynutia lehôt na podanie zákonom prípustných opravných prostriedkov, tak ako keby si bol tieto prevzal osobne (obdobne aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 25.4.2016, sp. zn. 3Obdo/28/2016). Žalovaný tvrdil, že po prevzatí Upovedomenia o začatí exekúcie, lehota by uplynula dňa 8.10.2010. Mal zato, že subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania začína plynúť už dňom, kedy žalobca mohol dôvod obnovy konania uplatniť, t.j. kedy sa s ním mohol objektívne oboznámiť. Súd pri rozhodovaní o povolení obnovy konania sa má striktnie zaoberať len otázkou či sú splnené procesné podmienky pre konanie o povolení obnovy v tom, či žaloba bola podaná včas v zmysle § 403 CSP.

4. Súd prvej inštancie svojím prvým rozsudkom vo veci z 25.2.2021 žalobe vyhovel a povolil obnovu konania. Po odvolaní sa žalovaného Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením 2Co/123/2021 z 3.6.2022 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

5. Po vrátení veci súd prvej inštancie neakceptoval ospravedlnenie advokáta žalobcu a pojednával dňa 20.12.2022 v jeho neprítomnosti, lebo advokát nedoručil listinný dôkaz preukazujúci dôvod žiadosti o odročenie pojednávania a nemohol posúdiť včasnosť žiadosti o odročenie pojednávania.

6. Súd vo veci aplikoval ust. § 397 ods. 1 písm. e/, § 403 ods. 1, 2, § 405 CSP a žalobu zamietol. Ako podstatný dôvod svojho rozhodnutia uviedol, že dôvodom obnovy nemôže byť nesprávny procesný postup súdu pri ustanovení opatrovníka bez náležitého šetrenia pobytu v konaní, ktorého obnovy sa žalovaný (teraz žalobca) domáhal. Toto môže predstavovať iba procesnú vadu pôvodného konania, ktorú nie je možné preniesť do konania o obnove, keďže by to prekračovalo rámec účelu daného mimoriadneho opraveného prostriedku. Poukázal v tejto súvislosti na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 Obdo 54/2017, ktorý v dovolacom konaní riešil tvrdený nesprávny procesný postup pri ustanovení opatrovníka v pôvodnom konaní, a podľa ktorého procesný postup podaním návrhu na obnovu konania nerieši situáciu žalobcu (v pôvodnom konaní žalovaného) spôsobom, ktorý by mu mal doviesť priaznivý výsledok. Pokiaľ by aj jeho námietka o nesplnení podmienky pre ustanovenie opatrovníka v pôvodnom konaní bola osvedčená, potom doručenie rozhodnutia opatrovníkovi by nemohlo viesť k záveru o účinnom doručení rozhodnutia, a toto by nemohlo nadobudnúť právoplatnosť. Takýto záver následne vylučuje možnosť napadnúť toto (neprávoplatné) rozhodnutie mimoriadnym opravným prostriedkom obnovy konania, nakoľko súd v rámci takéhoto konania skúma, či návrh na obnovu smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, inak nemôže byť navrhovateľ obnovy úspešný. Obnova konania je prípustná len proti právoplatným rozhodnutiam, teda rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré nenadobudlo právoplatnosť, možno napadnúť len riadnym opravným prostriedkom

- odvolaním. Súd odkázal na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, obsiahnutú v rozhodnutiach sp.zn. 1Obdo V 16/2012 zo dňa 27.09. 2012, 3Obdo 22/2011 zo dňa 26.04. 2012 a 3Cdo 93/2010 zo dňa 24.11. 2011, z ktorých vyplýva, že návrhom na obnovu konania možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal vo veci úspech, priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Vytkol súdu, že pojednával v neprítomnosti advokáta žalobcu napriek tomu, že požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu nutnosti vykonať neodkladné úkony v trestnej veci Dobšiná (1Pn388/22/8808-4) dňa 20.12.2022 a samotný žalobca nesúhlasil s pojednávaním v neprítomnosti svojho advokáta. O tom, že súd neakceptoval jeho žiadosť o odročenie pojednávania sa dozvedel až z rozsudku. Mal za to, že súd prvej inštancie mu týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jeho procesné práva. Na strane žalobcu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces aj z toho dôvodu, že sa nemohol po zrušení rozsudku vyjadriť a zaujať stanovisko ku skutočnostiam namietaným v zrušujúcom uznesení a k právnomu posúdeniu vykonaného dokazovania. Vytkol súdu, že svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil.

9. Žalovaný sa vo vyjadrení k odvolaniu stotožnil s napadnutým rozsudkom, lebo zodpovedá vykonanému dokazovaniu a ustálenej rozhodovacej súdnej praxi. Navrhol potvrdiť rozsudok a priznať mu trovy odvolacieho konania. K odvolacej argumentácii žalobcu uviedol, že žalobca už dňa 21.11.2022 mal vedomosť o termíne pojednávania vytyčenom na 20.12.2022. Zo žiadosti o odročenie pojednávania zo 16.12.2022 je zrejmé, že nespĺňa obligatórne náležitosti v zmysle § 183 CSP, bola nedostatočne odôvodnená a absentovalo v nej preukázanie, že žalobca odôvodnene trvá na zastúpení práve právnym zástupcom žalobcu. Nakoľko advokát žalobcu nedoručil súdu akýkoľvek dôkaz preukazujúci dôvod žiadosti o odročenie pojednávania, súd prvej inštancie objektívne nemohol posúdiť včasnosť tejto žiadosti a preto žalovaný má za to, že ak súd vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, postupoval v intenciách CSP. Poukázal na to, že popri existencii a uvedení dôležitých dôvodov, pre ktoré strana, resp. jej zástupca sa nemôžu zúčastniť na pojednávaní, musí byť kumulatívne splnená podmienka, že od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Zdôraznil, že advokát žalobcu v žiadosti o odročenie pojednávania neuviedol, kedy sa o dôvode kolízie dozvedel, nepreukázal bezodkladnosť žiadosti o odročenie termínu pojednávania a nepreukázal, že žalobca odôvodnene trvá na zastupovaní práve týmto právnym zástupcom. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď žiadosti právneho zástupcu nevyhovel, prejednal vec a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a neodňal žalobcovi možnosť realizácie žiadneho procesného oprávnenia strany sporu.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, z hľadiska odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie je nedôvodné.

11. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP.

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia jej procesných práv, priznaných jej v súdnom konaní za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Medzi tieto procesné práva patria v zmysle judikatúry najvyššieho súdu napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom vo svojom materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol strane rozsudok doručený do vlastných rúk. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd nedostatočne odôvodní svoje rozhodnutie, t.j. že dôvody rozhodnutia nespĺňajú požiadavky kladené ustanovením § 220 ods. 2, 3 CSP. Naopak medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy,

aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu. Pri tomto odvolacom dôvode musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces.

13. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývajú z prednesov strán. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

14. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

15. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu prvej inštancie v rozsahu odvolacích námietok (§ 379 ods. 1, § 380 ods. 1, 2 CSP) odvolací súd dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú preukázané a rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

16. Odvolací súd nezistil pochybenia ani v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, príp. odnímajúce stranám sporu možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie.

17. Súd prvej inštancie odkazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/54/2017, ako aj na ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napr. 1Obdo/ V/16/2012, 3Obdo/22/2011, 3Cdo/93/2010, jednoznačne skonštatoval, že žaloba je nedôvodná a zrozumiteľným spôsobom zdôvodnil, prečo dospel k takémuto záveru, keď uviedol, že dôvodom obnovy nemôže byť nesprávny procesný postup pri ustanovení opatrovníka v pôvodnom konaní a tiež, že obnova konania je prípustná len proti právoplatným rozhodnutiam.

18. Odvolacia argumentácia žalobcu, že mu nebolo umožnené po zrušení prvého rozsudku vo veci vyjadriť sa, nie je pravdivá, pretože súd prvej inštancie ho vyzval prípisom zo 6.9.2022 aby sa vyjadril k uzneseniu odvolacieho súdu. Žalobca žiadnym spôsobom nereagoval, aj keď mal dostatočný časový priestor, aby mohol zaujať stanovisko ku skutočnostiam uvedeným v odseku 17 a 18 uznesenia krajského súdu na ktoré poukazuje vo svojom odvolaní. Pokiaľ ide o jeho žiadosť zo 16.12.2022 o odročenie pojednávania vytyčeného súdom na deň 20.12.2022, odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie uvedeného v zápisnici z pojednávania a tiež v rozsudku, že vychádzajúc z obsahu podania nemal možnosť posúdiť, či bol podaný včas a takisto chýbal relevantný dôkaz potvrdzujúci dôvody návrhu na odročenie pojednávania. Preto súd nepochybil ak pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu.

19. V konkrétne posudzovanej veci, z obsahu pôvodného konania, o ktorého obnovu išlo v tomto konaní, vyplýva, že v právnej veci žalobcu Citibank (Slovakia) a.s. Bratislava, proti A. A. ako žalovanému, nachádzajúcemu sa v tom čase údajne na neznámom mieste, v konaní zastúpenom opatrovníčkou D. E., pracovníčkou Okresného súdu Rožňava, o zaplatenie 60.642,62 Sk s prísl., rozhodol Okresný súd Rožňava rozsudkom z 18.12.2007 tak, že ho zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 60.642,62 Sk, úrok vo výške 29,99 % ročne zo sumy 48.690,15 Sk za obdobie od 24.1.2006 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a taktiež ho zaviazal zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu trovy konania v celkovej sume 14.089,- Sk tiež v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol takto po tom, čo pôvodne vydaný platobný rozkaz vo veci 13Rob/30/2007 z 5.9.2007 sa žalovanému nepodarilo doručiť na adresu trvalého pobytu a podľa relácie poštového doručovateľa si

adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote. Súd následne platobný rozkaz doručoval prostredníctvom OO PZ Rožňava, ktoré vykonalo šetrenie, pri ktorom zistilo, že menovaný na uvedenej adrese býva so svojou matkou, ktorá uviedla, že toho času je v zahraničí a nevedela uviesť, kedy sa vráti. Následne súd uznesením z 5.11.2007 zrušil platobný rozkaz z dôvodu, že ho nebolo možné doručiť do vlastných rúk žalovaného a po doručení tohto uznesenia žalobcovi a jeho advokátovi, uznesením zo 6.12.2007 ustanovil žalovanému podľa v tom čase účinného § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovníčku D. E., zamestnankyňu Okresného súdu Rožňava a vytyčil termín pojednávania na 18.12.2007. Opatrovníčka na pojednávaní prehlásila, že k návrhu nemá námietky, rozhodnutie ponecháva na zváženie súdu. Rozsudok bol doručený opatrovníčke žalovaného a advokátovi žalobcu a je na ňom vyznačená právoplatnosť dňa 9.2.2008.

20. Využitie inštitútu v zmysle § 29 O.s.p. súdom bolo krajným riešením, jeho aplikácia prichádzala do úvahy až potom, keď preukázateľne zlyhali všetky procesné možnosti, ako zabezpečiť práva osoby, ktorá (z rôznych dôvodov) nemohla pred súdom osobne konať a aktívne vystupovať. Súd musel ustanoviť účastníkovi konania opatrovníka vždy, pokiaľ boli naplnené všetky zákonné podmienky; takáto povinnosť mu totiž vyplývala z ustanovení v tom čase účinného Občianskeho súdneho poriadku, predmetu i účelu občianskosúdneho konania a práva na súdnu ochranu. Na rozdiel od prípadov obligatórnych, kedy súd musel ustanoviť opatrovníka (§ 29 ods. 1 O.s.p.), v prípadoch fakultatívnych (§ 29 ods. 2 O.s.p.), súd ustanovil opatrovníka, len ak bolo nepochybné, že neprichádzajú do úvahy žiadne iné opatrenia, ktoré by mohol súd urobiť. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení však nesmelo dôjsť k obmedzeniu základného práva na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Všeobecný súd musel vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 O.s.p.) (obdobne napr. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, II. ÚS 63/06).

21. Vo veci Okresného súdu Rožňava sp. zn. 8C/12/2007, o obnovu ktorého sa vedie toto konanie, postup súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu jeho uznesenia zo 6.12.2007 o ustanovení opatrovníka pre žalovaného, nebol v súlade s § 29 ods. 2 O.s.p. Súd zvolil formalistický postup a uspokojil sa so správou Obvodného oddelenia PZ v Rožňave, že žalovaný je v zahraničí a jeho matka nevie, kedy sa vráti. Len z tejto informácie predčasne vyvodil záver o tom, že žalovanému je potrebné ustanoviť opatrovníka podľa § 29 O.s.p. a odignoroval akékoľvek ďalšie zisťovanie, kedy sa predpokladá návrat žalovaného zo zahraničia, o ktorom bolo zrejmé, že na adrese trvalého pobytu býva, zdržiava sa na nej spolu s matkou, len v čase doručovania zásielky súdu bol v zahraničí (mal v tom čase pracovať ako vodič kamiónu).

22. V súvislosti s ustanovením zamestnankyne súdu ako opatrovníčky pre žalovaného odvolací súd uvádza, že jej ustanovenie za opatrovníčku nastoľuje otázku, prečo súd v záujme zachovania spravodlivého procesného postupu nevybral opatrovníka pre žalovaného z prostredia, ktoré je mu blízke, napr. matku, ktorá bývala na totožnej adrese so žalovaným a u ktorej bolo možné s vysokou pravdepodobnosťou predpokladať, že by bola hájila záujmy žalovaného a konala v jeho prospech aj na pojednávaní vo veci. Možnosť ustanoviť svojho zamestnanca za opatrovníka žalovaného mal súd využívať najmä vtedy, ak sa nenašla vhodná osoba z prostredia blízkeho účastníkovi konania. V posudzovanej veci však súd vôbec neuvažoval o tom, aby žalovanému ustanovil za opatrovníka osobu blízku, ale rovno pristúpil k ustanoveniu opatrovníka, ktorý bol zamestnancom súdu.

23. Z vyššie popísaného postupu súdu prvej inštancie vyplýva, že v danom prípade neobstaral potrebné podklady pre posúdenie otázky, či žalovaný bol osobou, ktorej pobyt nie je známy. Okolnosť neznámeho pobytu účastníka konania sa musí vždy hodnoverne preukázať a táto povinnosť zaťažovala súd, ktorý musel vyčerpať všetky možnosti na zistenie, či je pobyt účastníka skutočne neznámy. Každý má totiž právo, aby jeho vec bola prejednaná na súde v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom (čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd). Vydaniu rozhodnutia o ustanovení opatrovníka účastníkovi konania, ktorého pobyt nie je známy, musí predchádzať dôkladné prešetrenie toho, či sú dané všetky podmienky pre takýto postup a či nie je namieste iné opatrenie. Súd preto absolútne nemal dôvod na procesný postup ktorý zvolil, t.j. že v konaní ustanovil opatrovníka a nekonal so samotným účastníkom.

24. Ak bol účastníkovi ustanovený opatrovník, hoci na to neboli splnené podmienky, stanovené v zákone, čo malo za následok, že súd nekonal s účastníkom konania, ide o prípad, kedy súd nesprávnym

procesným postupom v uvedenom konaní znemožnil žalovanému (v pôvodnom konaní bol takto označený), aby uskutočňoval jemu patriace práve v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konkrétne k odňatiu možnosti vyjadriť sa k žalobe, zúčastniť sa pojednávania vo veci a primerane sa brániť.

25. Pokiaľ súd doručoval rozsudok ustanovenej opatrovníčke a nie samotnému žalovanému za situácie, kedy neboli splnené podmienky pre ustanovenie opatrovníka žalovanému, potom doručenie rozsudku tejto opatrovníčke nemôže viesť k záveru o jeho účinnom doručení a tento sa nemohol stať právoplatným.

26. V zmysle § 397 CSP žaloba na obnovu konania je prípustná len proti právoplatnému rozsudku (viď napr. Najvyššieho súdu SR obsiahnutú v rozhodnutiach sp. zn. 1Obdo V 16/2012 z 27. septembra 2012, 3 Obdo 22/2011 z 26. apríla 2012 a 3 Cdo 93/2010 z 24. novembra 2011). Taký záver následne vylučuje možnosť napadnúť neprávoplatný rozsudok žalobou o obnovu konania, pretože súd v rámci takého konania skúma, či návrh na obnovu smeruje proti právoplatnému rozsudku, inak navrhovateľ takéhoto konania nemôže byť úspešný. Obnova konania tak nie je spôsobilým právnym prostriedkom na dosiahnutie priaznivého rozhodnutia pre stranu konania, ktorá tvrdí, že rozhodnutie vôbec právoplatnosť nenadobudlo z dôvodu, že neboli dodržané príslušné procesné pravidlá súvisiace s doručovaním rozhodnutia.

27. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

28. Záverom odvolací súd zdôrazňuje, že pokiaľ odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, je plne realizované právo strany na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003) a iba skutočnosť, že sa odvolateľ nezhoduje s právnym záverom súdu prvej inštancie, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu (napr. I. ÚS 188/06).

29. V odvolacom konaní bol žalovaný úspešný, preto mu odvolací súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania (§ 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP).

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

6. c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).